

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 2 december 1998

Nr 866—872

INNEHÅLL

Nr		Sidan
866	Lönegarantilag	2417
867	Lag om ändring av 31 § konkursstadgan	2424
868	Lönegarantiförordning	2425
869	Förordning om ändring av jaktförordningen	2427
870	Förordning om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i förordningen om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning	2430
871	Förordning om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i förordningen om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning	2431
872	Förordning om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i förordningen om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning	2432

Nr 866

Lönegarantilag

Given i Helsingfors den 27 november 1998

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med lönegarantilagen är att i händelse av arbetsgivarens insolvens trygga betalningen av arbetstagarnas fordringar som grundar sig på arbetsförhållandet.

2 §

Lagens tillämpningsområde

En arbetstagare har rätt till betalning enligt lönegarantin, om

1) arbetet har utförts i Finland, eller

2) arbetet har utförts i en finsk arbetsgivares tjänst utomlands och arbetstagaren har hemort i Finland.

Arbete som utförts i Finland berättigar likväl inte till betalning enligt lönegarantin, om arbetet har utförts av en arbetstagare som varit anställd hos en utländsk arbetsgivare och som kommit från utlandet till Finland för tillfälligt arbete.

Arbete utomlands enligt 1 mom. 2 punkten berättigar inte till betalning enligt lönegarantin till den del arbetstagaren har rätt att få motsvarande förmån från någon annan stat.

3 §

Myndigheter

Vederbörande ministerium styr verkställigheten av lagen samt svarar för lönegaranti-

RP 104/1998
ApUB 6/1998
RSv 127/1998

Kommissionens direktiv 80/987/EEG; EGT nr L 283, 28.10.1980, s. 121

systemets utveckling. Arbetskrafts- och näringscentralen fattar beslut i lönegarantiärenden samt sköter andra uppgifter i anslutning till verkställigheten av lagen.

2 kap.

Villkor för erhållande av betalning enligt lönegarantin

4 §

Villkor som gäller fordran

Betalning enligt lönegarantin erläggs för fordringar som grundar sig på en i lagen om arbetsavtal (320/1970) avsedd arbetstagares arbetsförhållande och vilkas grund och belopp har kunnat utredas.

5 §

Tid inom vilken ansökan skall göras

Ansökan om att en fordran skall betalas enligt lönegarantin skall göras inom tre månader efter att fordran förfallit till betalning. Ansökan om att skadestånd eller gottgörelse, som baserar sig på lag eller avtal och som saknar särskild förfallodag, skall betalas enligt lönegarantin skall göras inom tre månader efter att domen vunnit laga kraft eller efter att avtalet ingåtts med iakttagande av etablerad arbetsmarknadspraxis.

6 §

Arbetsgivarens insolvens

Ett villkor för att betalning enligt lönegarantin skall erhållas är att arbetsgivaren är insolvent. Arbetsgivaren skall anses vara insolvent, om

- 1) arbetsgivaren har försatts i konkurs,
- 2) arbetsgivaren har konstaterats vara oförmögen att betala sina skulder som är under utsökning,
- 3) arbetsgivaren har försummat att i tid redovisa föreskrivna förskottsinnehållningar eller betala arbetsgivarprestationer,
- 4) arbetsgivaren inte är anträffbar eller har upphört med sin verksamhet och fordran inte kan betalas ur arbetsgivarens tillgångar, eller
- 5) arbetsgivarens insolvens i andra fall som kan jämföras med de ovan nämnda klart kan konstateras av lönegarantimyndigheten.

7 §

Bevakningsskyldighet

Om arbetsgivaren har försatts i konkurs, skall arbetstagaren för att bevara sin rätt till betalning enligt lönegarantin anmäla sin fordran i arbetsgivarens konkurs på det sätt som bestäms i 19 § konkursstadgan (31/1868). Anmälningsskyldighet föreligger dock inte, om fordran ingår i en av boförvaltaren gjord förteckning enligt 13 § över fordringar som grundar sig på arbetsförhållande.

Om arbetstagaren försummar sin bevakningsskyldighet enligt 1 mom., kan betalning enligt lönegarantin på denna grund förvägras helt eller delvis.

8 §

Förhindrande av missbruk

Lönegarantimyndigheten har rätt att av grundad anledning förvägra betalning enligt lönegarantin eller pröva lönegarantibeloppet i följande situationer:

- 1) arbetstagarens fordran baserar sig på ett avtal eller arrangemang som uppenbart har ingåtts eller vidtagits i syfte att få betalning enligt lönegarantin,
- 2) den fordran för vilken det har ansökts om betalning enligt lönegarantin står i ett uppenbart missförhållande till vad som kan anses vara skäligt med hänsyn till det arbete som utförts och omständigheterna i övrigt,
- 3) arbetstagaren ansöker upprepade gånger om betalning enligt lönegarantin för fordringar hos samma arbetsgivare.

Det belopp som skall betalas enligt lönegarantin kan av grundad anledning också begränsas till det belopp som arbetsgivaren under ett år före inlämnandet av lönegaranti-ansökan har betalt till arbetstagaren för fordringar som grundar sig på arbetsförhållandet.

Såsom i 1 mom. 3 punkten avsedd samma arbetsgivare anses även ett företag där bestämmanderätten på basis av ägande, avtal eller något annat arrangemang innehas

- 1) av den tidigare arbetsgivaren,
- 2) av en person eller personer som står i ett sådant nära förhållande till den tidigare arbetsgivaren som avses i 3 § lagen om återvinning till konkursbo (758/1991), eller
- 3) gemensamt av personer som avses i 1 och 2 punkten.

En arbetstagare som tidigare har erhållit betalning enligt lönegarantin har rätt att på ansökan på förhand få veta om betalningen enligt lönegarantin kommer att begränsas eller förvägras av den orsak som nämns i 1 mom. 3 punkten.

9 §

Maximalt lönegarantibelopp

Det maximala lönegarantibeloppet bestäms genom förordning.

Av den lön för väntetiden som avses i 22 § 5 mom. lagen om arbetsavtal betalas högst det belopp som enligt lönegarantin betalas för andra fordringar som grundar sig på arbetsförhållandet.

3 kap.

**Lönegarantiansökan och behandling
av ansökan**

10 §

Ansökan och sökande

Ansökan skall inlämnas till Arbetskraftsbyrån eller Arbetskrafts- och Näringscentralen. En lönegarantiansökan som gäller arbete utomlands kan utomlands också inlämnas till finska beskickningar.

Ansökan om betalning enligt lönegarantin kan göras av arbetstagaren eller en arbetstagarorganisation på vilken arbetstagaren har överfört sin fordran för indrivning. När arbetsgivaren är försatt i konkurs kan ansökan om betalning enligt lönegarantin, under de förutsättningar som anges i förordning, också sökas av konkursboet för arbetstagarnas räkning.

Om arbetstagaren överför sin på arbetsförhållandet grundade fordran, har förvärvaren rätt till betalning enligt lönegarantin endast då förvärvaren är en arbetstagarorganisation.

11 §

Behörig myndighet

Lönegarantiansökan behandlas och beslut i

ärendet fattas av Arbetskrafts- och Näringscentralen på arbetsgivarens hemort, om inte något annat har bestämts med stöd av 2 § 3 mom. lagen om Arbetskrafts- och Näringscentraler (23/1997). Om det råder oklarhet i fråga om hemorten, behandlas ärendet av den Arbetskrafts- och Näringscentral inom vars område det arbete som avses i ansökan huvudsakligen har utförts. När arbetsgivaren är försatt i konkurs fattas beslutet av den Arbetskrafts- och Näringscentral inom vars område den domstol finns som med stöd av 1 a § konkursstadgan behandlar ett ärende som gäller arbetsgivarens konkurs.

Vederbörande ministerium kan i enskilda fall överföra behandlingen av en lönegarantiansökan från den behöriga Arbetskrafts- och Näringscentralen till en annan central.

12 §

Hörande

Innan ett ärende avgörs skall arbetsgivaren och arbetstagaren beredas tillfälle att bli hörda på det sätt som bestäms i 15 § lagen om förvaltningsförfarande (598/1982). För att en bolagsman i ett öppet bolag, en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag samt någon annan som är ansvarig för betalningen av fordringarna skall bli återbetalningsskyldig på det sätt som avses i 17 § förutsätts att också denne har getts tillfälle att bli hörd med anledning av ansökan.

13 §

*Boförvaltarens förteckning över fordringar
som grundar sig på ett arbets-
förhållande*

Konkursboets boförvaltare skall utan dröjsmål efter att konkursen har inletts göra upp en förteckning över obetalda fordringar som grundar sig på ett arbetsförhållande. Boförvaltaren skall i samarbete med Arbetskrafts- och Näringscentralen reda ut vilka av fordringarna som kan betalas enligt lönegarantin. Boförvaltaren skall ge arbetstagarna eller deras företrädare tillfälle att uttala sig om de fordringar som upptagits i förteckningen.

4 kap.

Lönegarantibeslut och betalning enligt lönegarantin

14 §

Lönegarantibeslut och delgivning av beslutet

Med anledning av en lönegarantiansökan skall ges ett skriftligt beslut. Beslutet skall motiveras på det sätt som 24 § lagen om förvaltningsförfarande förutsätter. Beslutet skall omedelbart sändas till parterna.

I lönegarantibeslutet skall bestämmas om återbetalningsskyldighet enligt 17 §. Om frågan om återbetalningsskyldighet inte kan avgöras utan att beviljandet av betalning enligt lönegarantin avsevärt fördröjs, kan beslutet om återbetalningsskyldighet fattas separat. Beslutet skall fattas utan dröjsmål efter att återbetalningsskyldigheten har kunnat utredas.

15 §

Betalning enligt lönegarantin

Betalning enligt lönegarantin sker inom en vecka efter lönegarantibeslutet. På lönegarantibeloppet verkställs förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och innehålls övriga avgifter som enligt lag skall avdras från arbetstagares lön, om inte något annat bestäms någon annanstans. Utmätning av lön och lönebetalningsförbud gäller även vid betalning enligt lönegarantin.

Av den betalning enligt lönegarantin som erläggs till arbetstagaren får Arbetskrafts- och näringscentralen för kvittning av statens motfordran som avses i denna lag använda högst den del som enligt lag får utmätas av arbetstagarens lön.

5 kap.

Återbetalningsskyldighet

16 §

Övergång av fordringarna till staten

Fordringar som betalas enligt lönegarantin

jämte samtliga rättigheter övergår till staten den dag beslutet ges.

17 §

Återbetalningsskyldighet

Arbetsgivaren, en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag och en bolagsman i ett öppet bolag samt någon annan som är ansvarig för betalningen av arbetstagarens fordringar är skyldig att till staten återbetala de belopp som betalats enligt lönegarantin jämte ränta som avses i 4 § 3 mom. räntelagen (633/1982) och som räknas från den dag beslutet gavs.

18 §

Lönegarantibeslutets verkställbarhet

Ett lönegarantibeslut kan omedelbart verkställas på samma sätt som en lagakraftvunnen dom, om inte domstolen vid behandlingen av en tvist angående lönegarantin bestämmer att beslutet tills vidare inte skall verkställas eller verkställigheten fortsätts.

19 §

Betalningslättnader

Vederbörande ministerium och, till ett belopp som bestäms genom förordning, Arbetskrafts- och näringscentralen kan av orsaker som är viktiga med tanke på tryggheten av sysselsättningen eller av därmed jämförbara skäl, eller om indrivningen är oskälig med beaktande av den betalningsskyldiges ekonomiska ställning, bevilja anstånd med betalningen eller helt eller delvis befria arbetsgivaren eller någon annan betalningsskyldig från betalningsskyldigheten.

Ändring i vederbörande ministeriums och Arbetskrafts- och näringscentralens beslut i ett ärende som gäller betalningslättnad får inte sökas genom besvär.

20 §

Särskild preskriptionstid

En betalning enligt lönegarantin skall återkrävas till staten inom 10 år från utgången av det år då lönegarantibeslutet har getts. Därefter är rätten till betalning förverkad.

Tidsgränsen hindrar inte att betalning fås ur utmätta tillgångar, tillgångar som avträtts till konkurs eller tillgångar som är föremål för någon annan offentlig stämning, om utmätning har verkställts för indrivning av fordran eller fordran har bevakats i konkurs eller på grundval av någon annan offentlig stämning inom ovan nämnda tid. Bestämmelser om hur den särskilda preskriptionstiden förhåller sig till saneringsförfarande och skuldsanering ingår i 99 och 99 a § lagen om företagssanering (47/1993) och i 79 och 79 a § lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993).

6 kap.

Ändringssökande

21 §

Talan mot arbetsgivaren

Om en fordran i fråga om vilken ansökts om betalning enligt lönegarantin har ogillats på grund av att arbetsgivaren har gjort fordran stridig och dess grund och belopp inte har kunnat utredas vid lönegarantiförfarandet, skall arbetstagaren för att bevara sin rätt till betalning enligt lönegarantin väcka talan mot arbetsgivaren vid tingsrätten. I stämningsansökan skall uppges att det är fråga om en talan enligt detta moment.

Domstolen skall delge staten stämningen, stämningsansökan och de bifogade handlingarna samt de svaromål som avgetts med anledning av stämningen. Staten har, om den anser att dess fördel kräver det, rätt att inom den tid som domstolen utsätter anmäla sig som svarande i rättegången.

I de situationer som avses i 1 och 2 mom. fastställer domstolen gentemot staten högst de fordringar som arbetsgivaren åläggs att betala arbetstagaren.

Om arbetsgivaren har bestridit en fordran i fråga om vilken ansökts om betalning enligt lönegarantin och det inte har kunnat konstateras att arbetsgivaren är insolvent, skall fordran ogillas såsom stridig och arbetstagaren skall anvisas att väcka talan enligt 1 mom.

22 §

Talan mot staten

Om en fordran i fråga om vilken ansökts

om betalning enligt lönegarantin och som arbetsgivaren inte har bestridit har ogillats såsom outredd eller ogrundad, skall arbetstagaren för att bevara sin rätt till betalning enligt lönegarantin vid tingsrätten väcka talan mot staten om fastställande av grunden för och beloppet av fordran.

23 §

Väckande av talan och forum

Talan skall väckas inom sex månader. Tiden räknas från delfäendet av beslutet. Talan skall väckas vid den domstol där arbetsgivaren skulle svara i ett mål som gäller lönefordran.

24 §

Utredande av fordran i arbetsgivarens konkurs

Om arbetsgivaren är försatt i konkurs eller försätts i konkurs under tiden för väckande av talan, kan talan inte väckas, utan tvister som gäller fordran avgörs vid konkursförfarandet. Om konkursen återkallas eller förfaller, räknas tiden för väckande av talan från det att konkursen avslutades.

Arbetskrafts- och näringscentralen har rätt att framställa anmärkning mot en sådan i en konkurs bevakad fordran som kan komma att betalas enligt lönegarantin.

25 §

Ny lönegarantiansökan

En fordran som grundar sig på dom kan betalas enligt lönegarantin, om en ny ansökan görs inom tre månader efter att domen vunnit laga kraft, förutsatt att de allmänna villkoren för betalning enligt lönegarantin uppfylls.

26 §

Förvaltningsbesvär

I ett lönegarantibeslut genom vilket en fordran har ogillats på andra grunder än de som nämns i 21 och 22 § får arbetstagaren söka ändring hos arbetslöshetsnämnden genom skriftliga besvär. Besvären skall sändas till Arbetskrafts- och näringscentralen inom

30 dagar från delfäendet av beslutet. Ändringssökanden anses ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter det att beslutet postades till den adress som ändringssökanden uppgett, om inte något annat visas i samband med besvären. Arbetskrafts- och näringscentralen skall utan dröjsmål sända besvärsskriften, sitt utlåtande och handlingarna i ärendet till arbetslöshetsnämnden.

Den som är missnöjd med arbetslöshetsnämndens beslut får söka ändring hos högsta förvaltningsdomstolen inom den tid som anges i 1 mom. från delfäendet av arbetslöshetsnämndens beslut.

27 §

Arbetsgivarens återvinningstalan

Arbetsgivaren eller någon annan betalningsskyldig får söka återvinning i ett lönegarantibeslut vid den domstol där arbetsgivaren skulle svara i ett mål som gäller lönefordran. Återvinningstalan skall väckas inom 60 dagar från delfäendet av lönegarantibeslutet.

Om arbetsgivaren eller någon annan betalningsskyldig är försatt i konkurs eller försätts i konkurs inom tiden för väckande av återvinningstalan, kan tvister som gäller betalningsskyldigheten avgöras vid konkursförandet.

7 kap.

Särskilda bestämmelser

28 §

Upplysningar och handräckning

Arbetsgivaren är skyldig att lämna de uppgifter som behövs för verkställigheten av lagen till Arbetskrafts- och näringscentralen, som har rätt att kontrollera uppgifterna i arbetsgivarens bokföring. En polismyndighet är skyldig att lämna sådan handräckning som behövs för inhämtande av uppgifterna.

Arbetskrafts- och näringscentralen har rätt att få de uppgifter som behövs för behandlingen av lönegarantiansökan av skattemyndigheterna, utökningsmyndigheterna, arbetarskyddsmyndigheterna, folkpensionsanstalten, arbetslöshetskassorna och Arbetskraftsbyråerna.

29 §

Ogrundad lönegarantiförmån

Den som uppsåtligt eller av vållande har fått till stånd att betalning enligt lönegarantin har erlagts eller någon annan förmån enligt denna lag har beviljats utan grund, är skyldig att betala tillbaka den ogrundade betalningen eller ersätta förmånens värde jämte ränta enligt 4 § 3 mom. räntelagen från den dag då förmånen beviljades.

30 §

Straffbestämmelser

Den som på ett bedrägligt sätt bereder sig betalning enligt lönegarantin eller gör sig skyldig till försök därtill skall dömas till straff enligt 36 kap. 1—3 § strafflagen (39/1889).

Subventionsbedrägeri som hänför sig till en lättnad eller befrielse enligt denna lag bestraffas enligt 29 kap. 5, 6 eller 8 § strafflagen.

31 §

Finansiering

Den i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) nämnda arbetslöshetsförsäkringsfonden skall årligen i efterskott till staten betala skillnaden mellan de belopp som har betalats till arbetstagarna enligt lönegarantin och de hos arbetsgivarna uppburna kapitalbeloppen i enlighet med en räkning från vederbörande ministerium. Från denna skillnad skall likväl dras av de belopp som med stöd av 19 § inte har uppburits hos arbetsgivarna eller andra betalningsskyldiga. Försenas betalningen, skall en dröjsmålsränta på 16 procent betalas.

32 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

8 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

33 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Genom denna lag upphävs lagen den 10 augusti 1973 om lönegaranti (649/1973) jämte ändringar.

34 §

Övergångsbestämmelser

Denna lag tillämpas på de lönegarantiansökningar som har lämnats till Arbetskrafts-

myndigheterna efter att lagen trätt i kraft. Bestämmelserna om ändringssökande i 6 kap. i denna lag tillämpas även på ansökningar som är anhängiga vid ikraftträdandet.

På nya lönegarantiansökningar enligt 25 § tillämpas de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft, om betalning enligt lönegarantin av en fordran som grundar sig på dom första gången har sökts innan denna lag träder i kraft och inget annat följer av tillämpningen av bestämmelserna om ändringssökande enligt 1 mom.

De bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft tillämpas ännu på räkningen för 1998 till arbetslöshetsförsäkringsfonden.

Statens fordringar som grundar sig på lönegarantibeslut som fattats innan denna lag träder i kraft preskriberas senast vid utgången av 2008.

Helsingfors den 27 november 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**

Arbetsminister *Liisa Jaakonsaari*

Nr 867

L a g
om ändring av 31 § konkursstadgan

Given i Helsingfors den 27 november 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i konkursstadgan av den 9 november 1868 (31/1868) 31 §, sådan den lyder i lag 1027/1993, som följer:

31 § En fordran som grundar sig på ett arbetsförhållande och som boförvaltaren har infört i en förteckning som nämns i 13 § lönegarantilagen (866/1998) eller i 3 a § lagen om	lönegaranti för sjömän (927/1979) skall anses ha blivit bevakad. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.
---	--

Helsingfors den 27 november 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Arbetsminister *Liisa Jaakonsaari*

RP 104/1998
ApUB 6/1998
RSv 127/1998

Kommissionens direktiv 80/987/EEG; EGT nr L 283, 28.10.1980, s. 121

Nr 868

Lönegarantiförordning

Given i Helsingfors den 27 november 1998

På föredragning av arbetsministern föreskrivs med stöd av lönegarantilagen av den 27 november 1998 (866/1998):

1 §

Ansökan om lönegaranti

Lönegarantiansökan skall göras på en blankett vars formulär fastställs av vederbörande ministerium.

Blanketterna skall avgiftsfritt stå till buds i Arbetskraftsbyråerna.

2 §

Rådgivningsskyldighet

Arbetskrafts- och näringscentralen och Arbetskraftsbyrån skall vid behov ge sökanden råd vid ansökan om lönegaranti.

3 §

Hörande

För sådant hörande som avses i 12 § lönegarantilagen (866/1998) skall parten för avgivande av utlåtande eller förklaring reserveras en tid om minst tre och högst 14 dagar. På ansökan kan tiden förlängas till högst 21 dagar.

4 §

Utmätning och lönebetalningsförbud

Arbetskrafts- och näringscentralen skall utreda om arbetstagarens fordran är underkastad utmätning eller lönebetalningsförbud.

5 §

Maximalt belopp

Det maximala lönegarantibeloppet per arbetstagare är på basis av arbete som har utförts för en och samma arbetsgivare 90 000 mark.

6 §

Betalning enligt lönegarantin

Betalningen enligt lönegarantin sker på arbetstagarens bankkonto eller under en adress som uppgivits av denne genom förmedling av posten. I det fall som avses i 10 § 3 mom. lönegarantilagen betalas lönegaranti på förvärvarens bankkonto.

7 §

Ansökan av konkursboet

Med Arbetskrafts- och näringscentralens samtycke kan konkursboet för arbetstagarnas räkning ansöka om att enligt lönegarantin skall betalas sådana fordringar som enligt boförvaltarens och lönegarantimyndighetens utredningar kan betalas enligt lönegarantin. Samtycke kan förvägras av grundad anledning. Konkursboet skall underrätta arbetstagaren om för vilka fordringar betalning enligt lönegarantin söks.

Betalningen enligt lönegarantin sker på konkursboets konto till bruttobelopp. Kon-

kursboet skall då lönegarantin överförs till arbetstagarnas konton verkställa i 15 § 1 mom. lönegarantilagen föreskrivna innehållningar samt genast redovisa dessa till betalningsmottagarna.

8 §

Företrädare för staten

Arbetskrafts- och näringscentralen företräder staten vid rättegångar som gäller lönegarantiärenden och sköter indrivningen av statens fordringar som grundar sig på betalning enligt lönegarantin. Vederbörande ministerium kan åta sig att sköta dessa uppdrag i fråga om ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden.

9 §

Betalningslättnader

Arbetskrafts- och näringscentralen kan bevilja i 19 § 1 mom. lönegarantilagen nämnt anstånd med betalningen eller befrielse från betalningsskyldigheten, om kapitalbeloppet av statens fordran är högst 500 000 mark.

10 §

Handräckning från skattemyndigheten

Arbetskrafts- och näringscentralen har rätt att av skattemyndigheten få handräckning för kontroll av de uppgifter i arbetsgivarens bokföring som avses i 28 § 1 mom. lönegarantilagen samt för förande av statens talan i konkurser och av dem föranledda rättegångar samt i andra ärenden som har samband med indrivning.

Helsingfors den 27 november 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

11 §

Delegationen för lönegarantiärenden

För lönegarantifrågor finns en delegation för lönegarantiärenden som tillsätts av statsrådet som ett rådgivande organ för tre år i sänder. Delegationen består av en ordförande, en vice ordförande och sex andra medlemmar. Till ordförande och vice ordförande kallas tjänstemän som företräder vederbörande ministerium. De andra medlemmarna väljs så att tre företräder arbetsgivarnas och tre arbetstagarnas centralorganisationer.

Om en medlem av delegation avgår eller avlider under mandattiden, förordnar vederbörande ministerium på förslag av samma myndighet eller organisation som förordnat medlemmen i dennes ställe för den återstående mandattiden en ny medlem.

Delegationen för lönegarantiärenden har till uppgift att

- 1) följa verksamheten inom lönegaranti-systemet,
- 2) ta initiativ och göra framställningar i frågor som gäller lönegarantin,
- 3) avge utlåtanden i frågor som är av principiell vikt för skötseln av lönegarantiärenden.

Delegationen sammanträder på kallelse av ordföranden eller vice ordföranden. Angående delegationen gäller i övrigt vad som bestäms om kommittéer.

12 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Arbetsminister *Liisa Jaakonsaari*

Nr 869

Förordning om ändring av jaktförordningen

Given i Helsingfors den 27 november 1998

På föredragning av jord- och skogsbruksministern
upphävs i jaktförordningen av den 12 juli 1993 (666/1993) 1 § 2 mom., sådan den lyder i förordning 1374/1996,
ändras 1 § 1 mom., 2 § 2 och 3 mom., 5 och 24 §, 25 § 2 och 4 mom. samt 28, 29 och 31 §,
av dessa lagrum 1 § 1 mom. sådant det lyder i förordning 1289/1995, 24 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 1400/1995 och i nämnda förordning 1374/1996, och 25 § 2 mom. sådant den lyder i nämnda förordning 1374/1996, samt
fogas till förordningen en ny 14 a § och till 16 §, sådan den lyder delvis ändrad i förordning 81/1994, ett nytt 5 mom. som följer:

1 §

Jaktlicens för annat vilt än hjortdjur

Jaktlicens enligt 10 § 2 mom. jaktlagen (615/1993) krävs

1) för jakt på europeisk bäver, kanadensisk bäver, östersjövikare, gråsäl och mufflon,

2) för jakt på raphöns på andra ställen än inom Nylands, Egentliga Finlands, Satakunda, Österbottens, Svenska Österbottens och Uleåborgs jaktvårdsdistrikt och för jakt på kanadagås på andra ställen än inom Nylands, Egentliga Finlands och Satakunda jaktvårdsdistrikt, samt

3) för jakt i de fall som avses i 27—29 §.

möjligheterna att upprätthålla en gynnsam skyddsnivå. Jaktlicens beviljas högst för ansökt antal vilt. Kräver en ändamålsenlig vård av beståndet samt ett opartiskt och ändamålsenligt ordnande av jakten detta, kan det antal bytesdjur som licensen gäller fastställas till ett färre antal än det ansökt. Vid beviljande av jaktlicens skall beaktas att de skador som förorsakas av djuren i fråga hålls på en skälig nivå.

Jord- och skogsbruksministeriet kan vid behov meddela bestämmelser om begränsning av den jakt som bedrivs med stöd av jaktlicenser, om villkoren för beviljande av jaktlicens, om förfarandet vid beviljande av jaktlicens samt om redogörelse som skall ges om med stöd av jaktlicens bedriven jakt.

2 §

Ansökan om och villkor för jaktlicens

Villkor för beviljande av jaktlicens är att viltbeståndet i fråga är livskraftigt på området och att jakten inte inverkar menligt på

5 §

Kvotering vid jakt på brunbjörn

Vid jakt på brunbjörn inom renskötselområdet skall de kvoter iakttas som jord- och skogsbruksministeriet fastställt för det östra renskötselområdet (Utsjoki, Enare, Sodanky-

lä, Pelkosenniemi, Savukoski, Salla, Kuusamo och Suomussalmi kommuner) och för det *västra renskötselområdet* (den del av renskötselområdet som inte ingår i det östra renskötselområdet). När en brunbjörn dödas vid jakt inom de nämnda områdena skall Lapplands jaktvårdsdistrikt omedelbart underrättas. Sedan kvoten fyllts skall Lapplands jaktvårdsdistrikt bestämma att jakten på brunbjörn skall avslutas. Tillräckligt effektiv information skall ges om jaktvårdsdistriktets beslut. Avslutandet av jakten anses ha kommit till jägarnas kännedom inom tre dagar från det beslutet gavs.

14 a §

Användning av mekaniska anordningar som åstadkommer ljud

Utöver vad som bestäms i 33 § 2 mom. jaktlagen får mekaniska anordningar som åstadkommer ljud inte användas som hjälpmedel vid jakt på övrigt fågelvilt, skogshare, europeisk bäver, varg, brunbjörn, iller, utter, skogsmård, lodjur, östersjövikare, knubbsäl eller gråsäl och inte heller vid fångst eller dödande av icke fredade fåglar.

Jaktvårdsdistriktet kan bevilja tillstånd att använda en mekanisk anordning som åstadkommer ljud för fångst eller dödande av icke fredade fåglar, om det är nödvändigt för att förhindra skada och skadan inte kan förhindras på något annat tillfredsställande sätt.

16 §

Allmänna krav på skjutvapen

Automatiska vapen vilkas magasin kan laddas med fler än två patroner får inte användas för att skjuta fågelvilt, skogshare, europeisk bäver, varg, brunbjörn, iller, utter, skogsmård, lodjur, östersjövikare, knubbsäl, gråsäl och icke fredade fåglar.

24 §

Allmänna fredningstider

Viltet är fridlyst som följer:

- 1) skogshare och fälthare 1.3—31.8,
- 2) ekorre 1.2—30.11,

3) europeisk bäver och kanadensisk bäver 1.5—19.8,

4) bisamråtta 20.5—30.9,

5) varg inom renskötselområdet 1.4—30.9,

6) hermelin och skogsmård 1.4—31.10,

7) östersjövikare och gråsäl 16.10—15.4 och 1.6—31.8,

8) vildsvin 1.3—31.5,

9) älg från den 16 december till och med dagen före den sista lördagen i september,

10) dovhjort, kronhjort, sikahjort, skogsren och vitsvanshjort från den 16 januari till och med dagen före den sista lördagen i september,

11) rådjursbock 16.6—31.8 och 16.1—15.5 samt rådjussget och årskilling 16.1—31.8,

12) mufflon 1.12—31.8,

13) kanadagås, grågås, sädgås, gräsand, kricka, bläsand, stjärtand, årtä, skedand, brunand, vigg, knipa, sothöna, morkulla samt åda och dess årsunge 1.1—20.8 fram till klockan 12.00,

14) guding 1.1—31.5,

15) alfågel, småskrake och storskrake 1.1—31.8,

16) dalripa inom Norra Savolax, Norra Karelen, Österbottens, Svenska Österbottens, Mellersta Finlands, Uleåborgs, Kajana-lands och Lapplands jaktvårdsdistrikt med undantag för Enontekis, Enare och Utsjoki kommuner 1.11—9.9, samt i Enontekis, Enare och Utsjoki kommuner 1.4—9.9. och i övriga delar av landet hela året,

17) fjällripa i Enontekis, Enare och Utsjoki kommuner 1.4—9.9 och i övriga delar av landet hela året,

18) orre och järpe 1.11—9.9,

19) tjäder 1.11—9.9,

20) raphöna 1.11—9.9,

21) fasan 1.3—31.8, samt

22) ringduva 1.11—9.8.

Varg ytterom renskötselområdet, brunbjörn, utter, järv, lodjur och knubbsäl är alltid fridlysta.

25 §

Särskilda fredningstider

Hona av vildsvin, dovhjort, kronhjort, sikahjort, rådjur, älg, vitsvanshjort, skogsren och mufflon, vilken åtföljs av årsunge, är alltid fridlyst.

Icke fredade fåglar är fredade 1.5—30.6.

Kolonier av gråtrut är alltid fredade. Jaktvårdsdistriktet kan bevilja tillstånd till avvikelse från fredning som anges i detta moment, om det är nödvändigt för att förhindra skada och det inte finns någon annan tillfredsställande lösning.

28 §

Undantag från allmänna fredningstider

Om det inte finns någon annan tillfredsställande lösning och jakten inte inverkar menligt på möjligheterna att upprätthålla en gynnsam skyddsnivå, kan avvikelse från de allmänna fredningstider för varg, brunbjörn, utter och lodjur som föreskrivs i 24 § 2 mom. ske för att

- 1) bevara vild fauna eller flora,
- 2) förebygga skador på jordbruk, skogsbruk, fiske, djurhållning eller annan egendom,
- 3) på grund av tvingande skäl trygga folkhälsan, den allmänna säkerheten eller något annat allmänt intresse, samt
- 4) för att selektivt och begränsat i övervakade förhållanden eliminera vissa individer.

I de syften som anges i 1 mom. får jakt bedrivas på

- 1) varg utanför renskötselområdet 1.11—31.3,

- 2) brunbjörn, med undantag för årsunge samt björnhona som åtföljs av årsunge, 20.8—31.10,

- 3) utter 1.11—30.4, och

- 4) lodjur, med undantag för lodjurshona som åtföljs av årsunge, 1.12—28.2.

För jakt som avses i 2 mom. krävs jaktlicens. För jakt på brunbjörn inom renskötselområdet gäller att den skall ske inom ramen för fastställda kvoter så som bestäms i 5 §. Föreskrifter om begränsning av den jakt på

utter som tillåts med stöd av jaktlicenser meddelas årligen.

29 §

Vårjakt på vissa sjöfåglar

Om det inte finns någon annan tillfredsställande lösning och jakten inte inverkar menligt på möjligheterna att upprätthålla en gynnsam skyddsnivå, får bofasta personer inom kommuner som gränsar till havsområdet i Nylands, Egentliga Finlands och Satakunda jaktvårdsdistrikt med undantag från de allmänna fredningstider som anges i 24 § 1 mom. jaga små mängder alfågel samt hanfågel av ejder, knipa, småskrake och storskrake under tiden 10.4—21.5.

För jakt enligt 1 mom. krävs jaktlicens som avses i 1 §. Jaktlicens kan beviljas sådan registrerad jaktförening som verkar inom det havsområde som anges i nämnda moment. Villkor för beviljande av jaktlicens är att föreningen har ordnat tillräcklig viltvård och tillsyn över jakten. I jaktlicensen skall platserna för skytte och övriga områden inom vilka jakt får bedrivas fastställas.

31 §

Handel med vilt

Handel med i Finland jagad kanadagås, sädgås, årtä, alfågel, knipa, småskrake, storskrake, järpe, orre och tjäder samt med identifierbara delar av dessa fåglar och av dem tillverkade produkter är förbjuden.

Om handel med hotade arter bestäms i 44 § naturvårdslagen (1096/1996).

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 27 november 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Nr 870

Förordning

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i förordningen om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning

Given i Helsingfors den 27 november 1998

På föredragning av trafikministern
ändras i förordningen den 24 april 1998 om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning (290/1998) 6 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen som följer:

— — — — — 6. Motorcyklar, mopeder, utan hänsyn till mopeder med låg effekt, samt trehjuliga fordon i kategori L₅ får, om fordonet uppfyller de krav som gällde den 30 april 1998, a) utan hinder av 109 § 1 mom. och 135 § 1 mom. tas i bruk före den 5 april 1999, b) utan hinder av 106—108 §, 126 a §, 126 b § 1 mom., 132—134 §, 149 och 149 a § tas i bruk före den 14 juni 1999,	c) utan hinder av 117 § 4 mom. och 143 § 4 mom. tas i bruk före den 1 november 1999, samt d) utan hinder av 112 § 1 mom. och 138 § 1 mom. tas i bruk före den 2 februari 2001, — — — — — Denna förordning träder i kraft den 4 december 1998.

Helsingfors den 27 november 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Anneli Taina*

Rådets direktiv 93/32/EEG; EGT nr L 188, 29.7.1993, s. 28, rådets direktiv 93/33/EEG; EGT nr L 188, 29.7.1993, s. 32, rådets direktiv 93/31/EEG; EGT nr L 188, 29.7.1993, s. 19, rådets direktiv 93/14/EEG; EGT nr L 121, 15.5.1993, s. 1, parlamentets och rådets direktiv 95/1/EG; EGT nr L 52, 8.3.1995, s. 1, rådets direktiv 93/92/EEG; EGT nr L 311, 14.12.1993, s. 1, rådets direktiv 93/29/EEG; EGT nr L 188, 29.7.1993, s. 1, rådets direktiv 93/30/EEG; EGT nr L 188, 29.7.1993, s. 11

Nr 871

Förordning**om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i förordningen om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning**

Given i Helsingfors den 27 november 1998

På föredragning av trafikministern
ändras i förordningen den 30 september 1997 om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning (902/1997) det inledande stycket i 4 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen samt b- punkten i nämnda moment som följer:

— — — — —
 4. Om ett fordon uppfyller de krav som gällde den 30 september 1997 får

— — — — —
 b) motorcyklar, mopeder och fordon i kategori L₅ utan hinder av 32 e § 2 mom. om monteringsplatsen för den bakre registreringsskylten tas i bruk före den 1 november 1999, och utan hinder av 32 c § om tillver-

karskylten på fordon tas i bruk före den 14 juni 1999 samt utan hinder av 32 c § punkt b om tillverkarskylten på före den 17 juni 1999 typbesiktigat fordon tas i bruk före den 17 juni 2003,

— — — — —
 Denna förordning träder i kraft den 4 december 1998.

Helsingfors den 27 november 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Minister *Anneli Taina*

Nr 872

Förordning**om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i förordningen om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning**

Given i Helsingfors den 27 november 1998

På föredragning av trafikministern
ändras i förordningen den 8 mars 1996 om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning (143/1996) 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen som följer:

— — — — —
 2. Motorcyklar, mopeder samt fordon i kategori L₅ får, om fordonet uppfyller de krav som gällde den 31 mars 1996,

a) utan hinder av 138 § 1 mom. tas i bruk före den 5 april 1999,

b) utan hinder av 32 § 3 mom., 32 a § 1 och 3 mom., 136 a §, 137 §, 137 a §, 148 a § och 149 § tas i bruk före den 14 juni 1999,

c) utan hinder av 32 a § 3 mom. punkt b

tas i bruk före den 17 juni 2003 om fordons typbesiktigats före den 17 juni 1999, samt

d) utan hinder av 144 § 1 mom. d- och g-punkterna, 2 mom. b- och c- punkterna och 3 mom. samt 32 b § 2 mom. tas i bruk före den 1 november 1999.

— — — — —
 Denna förordning träder i kraft den 4 december 1998.

Helsingfors den 27 november 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Minister *Anneli Taina*

Rådets direktiv 93/14/EEG; EGT nr L 121, 15.5.1993, s. 1, rådets direktiv 93/34/EEG; EGT nr L 188, 29.7.1993, s. 38, rådets direktiv 93/32/EEG; EGT nr L 188, 29.7.1993, s. 28, rådets direktiv 93/33/EEG; EGT nr L 188, 29.7.1993, s. 32, rådets direktiv 93/31/EEG; EGT nr L 188, 29.7.1993, s. 19, rådets direktiv 93/29/EEG; EGT nr L 188, 29.7.1993, s. 1, rådets direktiv 93/30/EEG; EGT nr L 188, 29.7.1993, s. 11, rådets direktiv 93/92/EEG; EGT nr L 311, 14.12.1993, s. 1, rådets direktiv 93/94/EEG; EGT nr L 311, 14.12.1993, s. 83

Nr 866—872, 2 ark

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA
 OY EDITA AB, HELSINGFORS 1998